

A mig camí entre el sí i el no. A mig camí entre la fe i l'agnosticisme. A mig camí entre l'amor i la indiferència. A mig camí entre el compromís i el narcisisme. A mig camí entre Tu i jo.

Ho has intentat tantes vegades de sortir d'aquesta situació gris! Bona voluntat no te'n falta. Però el què passa és que ho vols tenir tot. T'han acostumat tant a posseir coses, persones, èxits i béns, que voldries fruir sense renunciar, escollir sense deixar, i donar-te guardant-te. Impossible i absurd!

Vius un cop. Cal apostar. Si ho vas endarrerint, no afrontes. Possiblement, quan ho vulguis, hauras perdut un tros d'ànima. Aquella part més jove, més arriscada, més romàntica, la que crema, la que es dona a canvi de res, la que és capaç de situar-se a la frontera del que sembla impossible.

Una cosa és la prudència, el discerniment i la ponderació, i una altra de molt diferent és la dilació, la mandra, el quedar-se al llit esperant un dia sense núvols.

A mig camí, ben cert. Per què no intentes moure una cama, donar un petit pas, dir-te de nou: avui començo. Vinga, ara!

(Ampliació: Lluç 18, 35-43)

- Li digueren que passava Jesús de Natzaret.
- Jesús, Fill de David, tingues pietat de mi.
- Què vols que faci per tu?
- Senyor, que hi vegi.